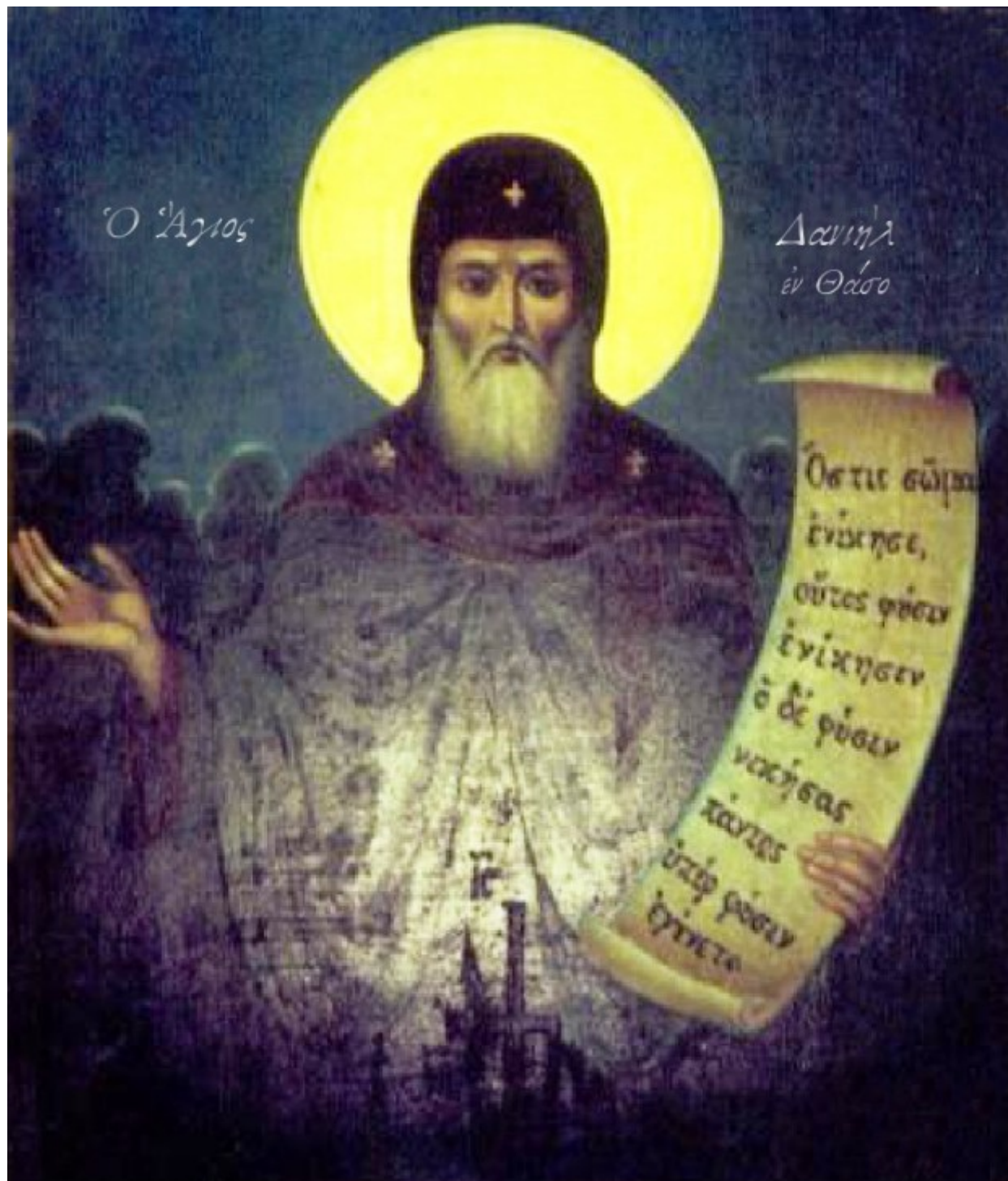

Όσιος Δανιήλ ο Θάσιος

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Συναξαριακές Μορφές](#)

Εορτάζει στις 12 Σεπτεμβρίου εκάστου έτους.

Ορμὰς παθῶν επέσχε Δανιήλ νέος,
ὡς πρὶν Δανιήλ, τῶν λεόντων τὰς μύλας,
Ἀμφὶ δύο καὶ δεκάτην Δανιήλ βίοντον λίπε τόνδε.

Βιογραφία

Ὁ Ὅσιος Δανιήλ ὁ Θάσιος υπήρξε εὐσεβὴς ἀπὸ τὴν παιδική του ηλικία, ἀμέσως ἀπὸ τὴ νεότητα του ἐγένε προθύμος κήρυκας τοῦ Ευαγγελίου, πρόμαχος καὶ συνήγορος τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ὁ ὀσιος καὶ θεοφόρος Δανιήλ, ἐζήσῃ τον 9ο μ.Χ. αἰῶνα ὅταν αυτοκράτορας ἦταν ὁ Λέων ὁ Ἀρμένιος ὁ εἰκονομάχος. Ὅταν πλέον ἐγένε ἀντρας ὁ Δανιήλ, ἰδρυσῃ μοναστήρι στο νησίδιο Κραμβούσα, που βρίσκεται δίπλα στη νήσο Θάσο. Ἡ φήμη τῆς μεγάλης ἀρετῆς του ἰδρυτῆ ἔφερε ἐκεῖ πολλοὺς μοναχοὺς ἀπὸ τὴ Θάσο καὶ ἀπ' ἄλλου.

Ὁ ὀσιος Δανιήλ ἀγαποῦσε τόσο τὴν πνευματικὴ ζωὴ καὶ ἦταν τόσο πολὺ ταπεινόφρων ὡστε ὅταν στη Θάσο ἦλθε ὁ μέγας Ἰωαννίκιος (βλέπε 4 Νοεμβρίου), ὁ Δανιήλ ἐγκατέλειπε τὴν ἡγουμενική του θέση καὶ ἐτρέξε κοντὰ στον φημισμένο ἐκεῖνο ὀσιο ἀντρα, γιὰ νὰ πάρει διδάγματα ἀπὸ τὴν τόσο προσεκτικὴ καὶ ἐνάρετη ζωὴ του. Ὁ Ἰωαννίκιος προσπάθησε νὰ τον ἐμποδίσῃ λέγοντας του, ὅτι μπορούσε καὶ μόνος του νὰ τελειοποιεῖ τον εαυτό του με τὴν προσευχὴ, τὴ μελέτη καὶ τὴ χάρη του ἁγίου Πνεύματος. Ὁ Δανιήλ ὁμως ἐπέμενε καὶ ὁ Ἰωαννίκιος υποχώρησε. Μετὰ ἀπὸ καιρὸ ὁ Ἰωαννίκιος, υποχρέωσε τον Δανιήλ νὰ ἐπιστρέψῃ στη μονὴ του διότι οἱ μοναχοὶ τῆς τον ζητούσαν ἐπίμονα, ἐπειδὴ δεν ἐβρίσκαν ἀξιο ἀντικαταστάτη του. Ὁ Δανιήλ υπέκυψε καὶ ἐπανήλθε στη μονὴ του.

Σε βαθιὰ γεράματα ἀποδήμησε στον Κύριο καὶ τάφηκε, κατὰ τὴν ἐπιθυμία του, στο νησίδιο του κοντὰ στα κύματα, δίπλα στα ὅποια πρῶι καὶ βράδυ πολλές φορές ἐστελνε τὴν προσευχὴ του καὶ ὕμνους στο Θεό.

Ἄπολυτίκιον

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ποιμὴν ἀληθέστατος, καὶ μοναστῶν ἀρχηγός, ἐδείχθῃς πανόσιε, τῆς ἐν τῇ Θάσῳ μονῆς, Δανιήλ ἀξιύμνητε· ὄθεν καὶ ἰαμάτων, ἐκομίσῃ τὴ χάριν, νέμων τοῖς προσιοῦσι, τὰς ἰάσεις ἀφθόνως, τοῖς πόθῳ σου τὴν μνήμην τελοῦσι πανόλβιε.

Κοντάκιον

Ἦχος πλ. δ΄. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ὡς μοναζόντων ποδηγέτην καὶ διδάσκαλον, καὶ νήσου Θάσου πολιοῦχον εὐφημοῦμέν σε, Δανιήλ, ἐπιτελοῦντες σεπτὴν σου μνήμην, ὡς οὖν ἔχων παρρῆσίαν

πρὸς τὸν Κύριον, ἐκδυσώπει ἡμᾶς, ῥύσασθαι κακώσεως, ἵνα κράζωμεν· Χαίροις Πάτερ πανόσιε.

Κάθισμα

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον Σου Σωτήρ.

Ὡς ἥλιος φαιδρά, ἡ ἀγία σου μνήμη, ἀνέτειλεν ἡμῖν, Δανιὴλ θεομάκαρ, φωτίζουσα ἅπαντας, τοὺς αὐτὴν ἐορτάζοντας, ἦν ἐκ πίστεως, ἐπιτελοῦντες βοῶμεν, σκέπε, φύλαττε, πειρατηρίων τοῦ βίου, ἡμᾶς ταῖς πρεσβεΐαις σου.

Ἔτερον Κάθισμα

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον Σου Σωτήρ.

Εὐφραίνου ἐν Χριστῷ, νῆσος Θάσος ἰδοὺ γάρ, ἐπέφανέ σοι νῦν, Δανιὴλ τοῦ Ὁσίου, ἡ μνήμη ἡ πάντιμος, τοὺς πιστοὺς καταυγάζουσα, ὅθεν σκίρτησον, μετὰ χαρὰς ἐκβοῶσα, δόξα, αἴνεσις, σὺ τῶν Ὁσίων ὑπάρχεις, Χριστὲ καὶ κραταίωμα.

Ἔτερον Κάθισμα

Ἦχος πλ. δ΄. Τὸ προσταχθέν.

Ἀγαλλιᾶσθω ἡ σεμνὴ νῆσος τῆς Θάσου, καὶ εὐφραινέσθω ἡ πληθὺς πᾶσα Θασίων, ὡς προστάτην θερμότατον πλουτήσασα μέγαν, καὶ κρήνην πολλῶν θαυμάτων καὶ δωρεῶν, παντοίων ἀρρώστημάτων ἀπαγωγὴν, Δανιὴλ τὸν θαυμάσιον. Διὸ συμφώνως αὐτῷ βοῶμεν ἀρυόμενοι· Χαίροις Πάτερ τρισόλβιε.

Ἔτερον Κάθισμα

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Κατεπλάγησαν σοφέ, τῶν Ἀσωμάτων οἱ χοροί, σὲ ὀρῶντες ἐπὶ γῆς, βιοῦντα ὡς ἐν Οὐρανοῖς, καὶ ἐκδιδάσκοντα τὴν ποιμνὴν σου, θεομάκαρ, πορεύεσθαι ἀεὶ, πρὸς τὰς εὐθείας ὁδοὺς, εἰς δόξαν καὶ τιμὴν, τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ, ὅς διὰ τοῦτο πλείστοις σε χάρισμασι, καὶ θαυμασίοις ἐδόξασε. Καὶ νῦν πρεσβεύεις, εἰς τὸ σωθῆναι τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην σου.

Ὁ Οἶκος

Ἄνθρωπος μὲν τῆ φύσει, ἐχρημάτισας μάκαρ, ἀλλ' ὤφθης συμπολίτης Ἀγγέλων, ὡς γὰρ ἄσαρκος ἐπὶ γῆς βιοτεύων, σαρκὸς πάσαν τὴν πρόνοιαν ἀπέρριψας, διὸ καὶ παρ' ἡμῖν ἀκούεις·

Χαῖρε τῆς Θάσου βλαστὸς καὶ γόνος·

χαῖρε τῆς νήσου ἀπάσης πόνος.

Χαῖρε Ἁγίου Πνεύματος οἰκητήριον·

χαῖρε τῆς Τριάδος φαιδρὸν ἐργαστήριον.

Χαῖρε λύχνη διακρίσεως, ἀπαστράπτων τηλαυγῶς·

χαῖρε ἄστρον διοράσεως, καταυγάζον φαεινῶς.

Χαίροις ὅτι ἐκ νεότητος ἠκολούθησας Χριστῶ·
χαίροις ὅτι κατεμάρανας τῆς σαρκὸς τὰς ἡδονάς.
Χαίροις μοναζόντων πρόξενος σωτηρίας·
χαίροις τῶν ῥαθυμούντων τρόπος παρηγορίας.
Χαίροις ζυγὸν τοῦ Χριστοῦ ὁ βαστάσας·
χαίροις αὐλαῖς οὐρανίοις σκηνώσας.
Χαίροις Πάτερ Δανιὴλ Ὅσιε.

Ἰδιόμελον ἐκ τῆς Λιτῆς

Ἦχος α΄.

Φαιδρύνεται σήμερον, ἡ θεόσωστος Θάσος, τῇ παγγεράστῳ μνήμῃ σου Δανιὴλ ὀσιώτατε, καὶ ἡ τῶν ὀρθοδόξων Ἐκκλησία λαμπρῶς καταυχάται ὑμνοῦσά σε, πιστῶν δὲ τὰ πλήθη, τῶν σῶν θαυμάτων ἀρυόμενα πανηγυρίζει. Ἄλλ' ὦ συμπαθέστατε Πάτερ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν Κύριον, δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ κόσμῳ, εὐρωστίαν, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Πηγή: .saint.gr